

Prosinec 2016

SAMARITÁN

SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

magazín

Radostné Vánoce

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Samaritán - služby pro lidi bez domova
Moravni 936, 765 02 Otrokovice; tel.: 577 925 083

Obsah

Slovo vedoucího.....	0
Vánoční song.....	1
Události	
Národní potravinová sbírka.....	2
Výstava fotografií J. Štreita.....	2
Vánoční trhy.....	2
Sed'árna otevřena.....	3
Zateplili jsme výtvarnou dílnu.....	3
Školení 1. pomoci.....	3
Dárek pro Alinu.....	3
25 let Charity sv. Anežky.....	4
Oslava svátku sv. Anežky české.....	4
Vánoční rozhovor.....	5
Srna patří do lesa.....	6
Krása z naší dílny.....	8
Člověk, který nechtěl.....	9
Recept.....	11

Zkratky

SSLD - Samaritán - Služby pro lidi bez domova (zastřešuje všechny níže jmenované služby)

ADS - Azylový dům Samaritán

NS - Noclehárna Samaritán

DP - Dluhové poradenství Samaritán

TPS - Terénní program Samaritán

Zřizovatelem těchto služeb je Charita sv. Anežky Otrokovice

Vážení čtenáři,

v uplynulém období jsme oslavili významné výročí našich služeb i Otrokovické Charity, a už tady máme čas adventu a pomalu přicházejí svátky klidu, pokoje a smíření.

Cítím však vnitřní tlak, který celé toto období přináší. Zjišťuji, že v našem městě je více aut než lidí, pošťáci jsou prohnuti pod tíhou balíků a místa s nákupními vozíky se stávají bojišti, což klidné a pokojné svátky ani zdaleka nepřipomíná.

Zastavme se a dejme si čas na rozjímání, třeba i s pohádkou Karla Čapka O začarovaném tulákovi,

kteřá by nám mohla pomoci vidět – „krásné hvězdy na nebi, nádhernější než všechno zlato, vidět dobré stránky v duších lidí, přestat v sobě vidět nepřátele a vidět v sobě lidi.“ Rozjímát můžete třeba i nad rozhovorem s pracovníkem odcházejícím do důchodu. Prožil v našich službách krásných 15 let a je potřeba mu za jeho dlouholecitou práci vzdát hold. Byl bych rád, kdyby bylo pro vás zastavení se nad našim magazínem příjemným odpočinkem.

V novém roce ať vás provází energie, statečnost i vůle, abyste dokázali dobře překonávat všechny překážky.

Děkujeme za vaši přízeň a přejeme vám krásné Vánoce i nový rok 2017.

Mgr. Aleš Jaroš – vedoucí SSLD

Gaudete

vánoční kantikum r. 1582

Gaudete, gaudete
Christus est natus
Ex Maria Virgine,
Gaudete

*Radujte se, radujte se!
Kristus se narodil
Marii Panně.
Radujte se!*

Tempus adest gratiae
Hoc quod optabamus
Carmina laetitiae
Devote reddamus

*Nadešel čas milosti,
o který jsme prosili.
Písně radosti
oddaně zpívejme.*

Deus homo factus est
Natura mirante
Mundus renovatus est
A Christo regnante

*Bůh se stal člověkem,
a příroda žasne.
Svět byl obnoven
Kristem, který kraluje.*

Ezechielis porta
Clausa pertransitur
Unde Lux est orta
Salus invenitur

*Zavřená brána Ezechielova
byla prolomena.
Tím nám vzešlo světlo,
nalezli jsme spásu.*

Ergo nostra contio
Psallat iam in lustris
Benedicat Domino
Salus Regi nostro

*Proto naše shromáždění zpívá,
nyní v jasu.
Dobrořečí Pánu, Králi naší spásy.*

[Chlapecký sbor Libera zpívá vánoční kantikum z roku 1582 „Gaudete” klikněte na odkaz](#)

Národní potravinová sbírka

Letos 12. 11. proběhl již čtvrtý ročník Národní potravinové sbírky, do které se i tento rok zapojili pracovníci Charitních služeb a pomáhali jako dobrovolníci. Sběrka probíhala tradičně v supermarketu Tesco v nákupním středisku Centro Zlín, kde se podařilo vybrat 1580 Kg potravin o hodnotě cca. 69 900 Kč.

Veškeré potraviny byly přerozděleny do jednotlivých služeb Charity sv. Anežky v Otrokovicích, kde dále budou distribuovány potřebným lidem nacházejících se v tíživé sociální situaci. Děkujeme všem štedrým dárcům a v neposlední řadě i všem dobrovolníkům.

Výstava fotografií J. Štreita

Dne 7. 11. 2016 se uskutečnila v Městské galerii Otrokovice

vernisáž fotografií Jindřicha Štreita na téma lidí bez domova.

Na přípravě a realizaci dané vernisáže se podíleli i pracovníci Samaritánu – služeb pro lidi bez domova. Fotografie z tohoto cyklu pořídil Jindřich Šreit v našem regionu za pomoci pracovníků terénního programu Samaritán.

Vánoční trhy

Ve dnech od 12. 12. do 14. 12. 2016 se účastníme vánočních trhů ve Zlíně. V našem stánku na náměstí Míru budete mít možnost si zakoupit rukodělné dekorační výrobky, které vytváří klienti Azylového domu Samaritán v rámci aktivizačního programu v kreativní dílně. Přijďte tedy a udělejte sobě nebo svým blízkým radost zakoupením nějaké hezké drobnosti.

Sed'árna otevřena

Od 1. 11. 2016 byl spuštěn provoz mobilní buňky tzv. „sed'árny“, kde mohou lidé bez domova přes zimní období zdarma přečkat v teple mrazivé noci.

Tato služba je v provozu každý den a to vždy od 19:00 do 7:00 hod. Provoz sed'árny bude ukončen na konci března 2017.

Zateplili jsme dílnu

Na přelomu listopadu a prosince tohoto roku byla provedena renovace dílny našeho azylového domu. Kompletně jsme vyměnili všechna okna a vstupní dveře. Díky tomu došlo k lepšímu zateplení celého objektu, a tím i úspoře na spotřebě energií.

Školení 1. pomoci

Dne 24. 11. 2016 se pracovníci

Samaritánu zúčastnili pětihodového kurzu první pomoci. Školitelem byl vedoucí SSLD Mgr. Aleš Jaroš. Zaměstnanci si osvěžili základy první pomoci, a to jak po teoretické stránce, tak i praktickými nácviky modelových situací.

Dárek pro Alinu

Tradičně jako každý rok, tak i letos, se zaměstnanci Samaritánu složili na pořízení vánočního dárku pro děti z Ukrajiny. Mohli jsme tak připravit balíček pro devítiletou holčičku z dětského domova. Věříme, že jí balíček udělá radost.

25 let Charity sv. Anežky

Tento rok slaví Charita sv. Anežky Otrokovice 25 let od svého založení. U příležitosti tohoto jubilea měla 26. 9. 2016 na náměstí v Otrokovicích postavený svůj informač-

ní stánek, ve kterém se lidé mohli nejen seznámit s fungováním a posláním jednotlivých služeb naší Charity, ale také se mohli zdarma občerstvit výbornou polévkou či nealko punčem.

kostelem. Tady se setkali zaměstnanci Charity a její dobrovolní spolupracovníci.

Následně den poté 27. 9. 2016 proběhl ve všech službách Den otevřených dveří, kdy si mohli zájemci z řad široké veřejnosti prohlédnout prostory jednotlivých služeb.

Největší radostí bylo, že jsme si mohli společně zaspívat se skvělými kytaristy Alešem a Vlastikem.

Svátek sv. Anežky

V pondělí 14. listopadu jsme oslavili svátek sv. Anežky české patronky naší Charity.

Oslava začala v Otrokovickém kostele slavením eucharistie a následně pokračovala tradičním posezením v prostorách pod

Vánoční rozhovor

Dovolila jsem si malinko vyzpovídat o tématu Vánoc naše dva uživatele, kteří jsou dvojčata. Zajímalo mě, jak prožívali svátky dříve a jak to vnímají dnes.

Úryvek z jejich povídání:

„Jako děti jsme Vánoce zbožňovali, dostávali jsme vždy od rodičů spoustu dárků. Vánoční cukroví provonělo celý dům, jelikož mamka uměla výborně péct. Společně jsme také zdobili stromček, který otec vozil od rodiny z Čech.

Jak umřeli oba rodiče, už Vánoce nebyly tak štědré. Vždy jsme si ale potrpěli na pořádné jídlo a bez kapra by to nebyly Vánoce. Celý den jsme měli zapnutou televizi a sledovali vánoční program. Jako tradici jsme docházeli na Štědrý den do hospůdky hrát mariáš a samozřejmě si dát s přáteli pár štamprlí nějakého lahodného moku. Teď už jsou pro nás Vánoce jako každý všední den.

Od září 2014 jsme byli vystěhováni z domu a bydleli jsme na ubytovně. V srpnu 2015 jsme se, díky Bohu,

dostali sem na azylový dům. Prospívá nám to oběma po všech směrech. S Vánoce na azylovém domě jsme oba dva spokojení. Minulý rok to pro nás byly první Vánoce v takovém zařízení.

Člověk je rád, že není na ulici. Vážíme si hlavně přítomnosti zaměstnanců na Štědrý den a společného obědu a pohoštění, které zde pro nás připravují.“

*Bc. Petra Dujíčková,
sociální pracovnice ADS*

★ Srna patří do lesa! ★

Toto nečekané zvolání připsal jako P.S. na pohlednici jeden bývalý uživatel služby azylového domu Samaritán. Poslal nám svůj pozdrav z domova důchodců, a my jsme věděli, že má na mysli našeho kolegu Srnu Roberta, kterého tímto chtěl trochu poškádlit. Teď nám Srna odchází, ale ne do lesa, nýbrž do důchodu. V něm nám odchází ten nejlepší z nás! (Mgr. Vl. Paciorek)

Robert Srna letos v prosinci po 15 letech odchází do zaslouženého důchodu. Působil jako pracovník v sociálních službách na Azylovém domě Samaritán.

Vzpomenete si, jak to všechno začalo? Psal se rok 2001 a já nastoupil na Azylový dům Samaritán. Vedoucím byl pan Zaoral a přijímal mě zakladatel azylového domu pan Záleský. Nejdřív jsem si nebyl moc jistý, zda tuto práci zvládnou, ale nakonec jsem zůstal, a jsem rád. Byl jsem rád, že pracuji opět s lidmi a že tato práce má smysl.

Co se podle Vás za těch 15 let co jste pracoval v azylovém domě změnilo?

A zda je to změna k lepšímu?

Jak šla léta tak se tu měnili vedoucí, kolegové i ředitelé. Ale s odstupem času, když to hodnotím, tak posun je k lepšímu a azylový dům vzkvétá. Měl jsem taky štěstí na skvělé kolegy. Pracují zde lidé, kteří opravdu vědí, proč tuto práci dělají. Umí si poradit v krizových situacích, za to bych jim chtěl poděkovat. Protože si myslím, že svou práci dělají kvalitně a dobře.

Co si myslíte, že je důležité, aby člověk měl za zkušenosti, aby tak dlouho mohl pracovat s lidmi bez domova?

V první řadě je důležité umět se vžít do role toho uživatele. Musím přiznat, že jsou to těžké rozvahy, protože tady máme v poslední době složité případy, což v minulosti nebyvalo. Důležité je neházet je všechny do jednoho pytle, každý

má své nedostatky a přednosti. Těch předností je potřeba se držet. Jeden z vedoucích mi říkal: „Roberte, nauč se jít z práce domů s čistou hlavou“. Vcelku se mi to dařilo, neboť nějaký syndrom vyhoření se mě nedotkl.

A co budete dělat teď, když budete v důchodu? Máte nějaké plány do budoucna?

Individuální plán si nedávám, ten je třeba plnit a to se ne vždy daří. Tak samozřejmě v první řadě budu dědeček na plný úvazek. Neboť máme čtyři vnoučata.

A nakonec tady mám poslední otázku, co byste Samaritánu popřál do dalších let?

Tak Samaritán v současné době splňuje všechny náročné požadavky, které jsou na nás kladeny z jakýchkoliv vyšších instancí. Je tady výborný kolektiv mladých lidí, kteří si rozumí a jsou jedna parta. Což je moc fajn. Cítil jsem se tu dobře, a tím pádem jsem mezi těmi mladými lidmi i pomaleji stárl. A Samaritánu bych přál, aby nebyl sešrotován některými

negativními vlivy zvenčí. Jak říká náš pan ředitel: „Kde je vůle, tam je cesta.“, s čímž já plně souhlasím. A v neposlední řadě samozřejmě všem pevné zdraví!

Ptala se

Mgr. Veronika Netušilová, ADS

PŘEJEME ROBERTOVI POHODU A RADOST V JEHO OSOBNÍM ŽIVOTĚ

Kráska z naší dílny

Jednou z forem, jak pomáháme uživatelům azylového domu Samaritán v Charitě sv. Anežky v Otrokovicích s překonáním jejich nepříznivé sociální situace, jsou aktivity upevňující jejich pracovní návyky a aktivní trávení volného času. Naše Kreativní dílna je součástí pracovně resocializačního programu azylového domu a slouží jako místo pro setkávání, kde při společné práci klienti sdílejí řadu zkušeností, informací a příběhů.

V dílně vyrábíme s uživateli spoustu různorodých výrobků, které slouží k prodeji a propagaci

naší služby. Zakoupením našich výrobků tak podpoříte pracovní aktivizaci uživatelů. S výrobky se můžete setkat zejména na vánočních, velikonočních a podzimních trzích.

Náš stánek snadno poznáte podle loga a hesla „100% mužská práce“. Přijďte si za námi udělat radost! Více na www.adsamaritan.cz, či Facebooku kde nás najdete jako Kreativní dílna AD Samaritán. *Mgr. Veronika Netušilová, ADS*

Člověk, který nechtěl

Vše začalo na podzim minulého roku. Následkem dlouholetého neřešení svého zdravotního stavu byla klientovi naší služby, říkejme mu třeba pan Kostička, diagnostikována neprůchodnost cév na dolní končetině a z tohoto důvodu mu byla doporučena amputace. Klienta jsme se snažili dlouhodobě motivovat k řešení situace, která již byla ohrožující na životě, aby co nejdříve zákrok podstoupil. Následně jsme s překvapením zjistili, že po týdnu hospitalizace k zákroku nedošlo, neboť pan Kostička toto odmítl.

Nastalo tedy období, kdy během šesti měsíců podstoupil čtyři chirurgické zákroky, kdy lékaři odstraňovali postupně vznikající nekrózu, aby tak zabránili jejímu rozšíření od kotníku dále. Poté, co se již žádné známky nekrózy neobjevovaly, nebylo potřeba dalších zákroků, a panu Kostičkovi tak zůstala polovina chodidla. Následně proběhly dva měsíce léčby a převazů, kdy se měl pán pomalu učit chodit o berlích a postupně zkoušet nohu zatěžovat, aby byl schopen po propuštění z nemocnice samostatnému fungování a byl mobilní. Bohužel se tak nestalo. Během léčby klient odmítal rehabilitaci a v prostorách

nemocnice se pohyboval pouze pomocí invalidního vozíku.

Začátkem července se k našemu velkému překvapení nechal z nemocnice propustit, aniž by promyslel, kde nadále bude bydlet a kdo se o něj postará, když odmítá chodit. Situaci jsme ihned řešili se sociálním odborem MÚ Otrokovice, kdy vzhledem k jeho imobilitě nebylo možné, i přes veškerou snahu, ho umístit na žádné ubytovně. Východiskem nebylo ani zpětné umístění v nemocnici, jelikož dle lékařských vyšetření je po fyziologické stránce pohybu schopen, tudíž není nutná další hospitalizace.

V této situaci se jevil jako nejvhodnější umístění pana Kostičky na „sedárně“ ČČK ve Zlíně. Zde mohl přespávat a případně přes den trávit čas v areálu, než se povede zařídit jiné ubytování. Pan Kostička zde ovšem nezůstal ani týden a přesunul se raději "bydlet" na nedalekou lavičku u vlakové zastávky. Po asi dvou týdnech jej sanitka přivolaná personálem ČČK odvezla do nemocnice na převaz nohy. K údivu všech zaměstnanců Azylového domu Samaritán, se nechal sanitkou odvézt do Otrokovic, jelikož tvrdil v nemocnici, že zde bude ubytován. Vzhledem k tomu, že AD je pouze pro mobilní a soběstačné

klienty, navíc v této době byl plně obsazen díky zrušenému hostelu Duo ve Zlíně, nemohla být panu Kostičkovi služba poskytnuta. Vedoucím služby byla panu Kostičkovi v této extrémně složité situaci nabídnuta možnost přespání na Noclehárně. Pan Kostička ale této možnosti nevyužil a raději několik dní a nocí setrval na trolejbusové zastávce u azylového domu.

V pondělí 15. 8. 2016 s panem Kostičkou proběhlo tříhodinového jednání za účasti pracovníka Sociálního odboru MÚ Otrokovice a Městské policie, při kterém nebyl schopen říci, jak mu můžeme pomoci. Ani s berlemi, které jsem mu vypůjčil, nebyl schopen samostatně chůze. Po čtyřech dnech strávených nehnutě na zastávce, byl zesláblý a byla také patrná i nutnost převazu končetiny, proto jsme vyhodnotili jako nutné zavolat RZ. Ve večerních hodinách téhož dne se pan Kostička nechal znovu odvést sanitkou na trolejbusovou zastávku na Moravní ulici.

Ráno jsem s panem Kostičkou vedl další z mnoha rozhovorů, kdy mi sdělil, že bez invalidního vozíku není schopen pohybu a zůstane tady na zastávce. Shodou náhod v odpoledních hodinách přišla zpráva z MÚ Otrokovice, že se po jejich náročném

zařizování podařilo invalidní vozík zajistit. Věci se tak daly trochu do pohybu. Pana Kostičku jsem doprovodil na charitní šatník a do veřejné sprchy. Poté jsme společně absolvovali návštěvu ÚP a polikliniky. I přesto se pan Kostička rozhodl nadále setrvat v okolí Společenského domu a trávit zde jak celé dny, tak i přespávat.

Naštěstí se během následujícího týdne podařilo sociálnímu kurátorovi z MÚO domluvit místo v bezbariérovém pokoji na ubytovně Jezerka, kde je podle všeho pan Kostička spokojený a plánuje zde setrvat.

Tento příběh je jasným příkladem toho, jak náročná může být sociální práce s klientem, který nespolupracuje a je zcela neumístitelný do žádné ze sociálních služeb. A také skvělým příkladem toho, jak moc důležité je, aby se na řešení sociální situace lidí bez domova podílelo více orgánů, kteří jsou schopni vzájemně spolupracovat.
Mgr Jakub Vitek, TPS

(ilustrační foto)

Pistáciové koule

Milí čtenáři,
kuličky patří mezi nejoblíbenější vánoční cukroví. Co kdybyste letos kromě těch klasických rumových zkusili ještě pistáciové.

Ingredience:

- * 100 g másla
- * 50 g cukru moučky
- * 300 g dětských piškotů
- * 100 g sušeného mléka
- * 100 g nesolených pistáciových oříšků
- * lžice kakaa (není nutné)
- * 2 bílky nebo 3 lžice medu
- * rum na dochucení
- * nesolené pistáciové oříšky celé
- * nesolené pistáciové oříšky strouhané

Postup:

- * Nejprve ušleháme máslo s cukrem.

- * Ke směsi přidáme sušené mléko, mleté piškoty, strouhané pistáciové oříšky, kakao (to ale není nutné) a pak med nebo bílek.
- * Všechny suroviny promícháme a zpracujeme v těsto, podle potřeby přidáme i rum. Množství zvolíme takové, ať je těsto tužší.
- * Následně těsto schováme do potravinářské fólie a vložíme do lednice na dvě hodiny.
- * Po této době těsto vyndáme, až trochu povolí, tak z něj tvoříme kuličky.
- * Do každé koule vložíme jeden oloupaný oříšek a kuličku obalíme ve strouhaných oříscích (ty by měly být nastrouhány nahrubo).
- * Pistáciové kuličky vložíme do košíčků a uchováme v chladnu.

Tip: nesolené pistácie seženete ve stáncích a prodejnách s oříšky. Ve Zlíně např. v ABS centru, nad svitovským podchodem.

zdroj: www.nepecenecukrovi.cz

Mgr. Vlastimil Paciorek, TPS

*Prejeme vám radostné prožití
vánočních svátků*

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Charita
sv. Anežky Otrokovice

 Zlínský kraj

zlín.

město
OTROKOVICE

město
NAPAJEDLA